

عنوان مقاله:

ظهور و کارکرد اسلام سیاسی در روند استقلال الجزایر

محل انتشار:

فصلنامه مطالعات سیاسی جهان اسلام، دوره 1، شماره 3 (سال: 1391)

تعداد صفحات اصل مقاله: 21

نویسنده:

عباس برومند اعلم - عضو هیات علمی گروه تاریخ دانشگاه بین المللی امام خمینی

خلاصه مقاله:

پس از آغاز اشغال الجزایر توسط فرانسه در سال ۱۸۳۰م، اسلام جهادی فوری ترین واکنش مسلمانان این سرزمین بود که در جنبش امیر عبدالقادر و دیگر مجاهدان قابل پیگیری است. رایت اسلام جهادی بیش از نیم قرن تا اوایل قرن بیستم برپا بود. اما در نسلهای بعد این رایت به اسلام سیاسی تغییر پیدا کرد که می کوشید آن چه را از خلال جنگ به دست نیامده از طریق سیاسی به دست آورد. این نوع اسلام سیاسی با رویکرد اصلاح طلبی می کوشید از طریق تعلیم و تربیت، میراث و هویت تمدنی با ابعاد عربی و اسلامی اش را حفظ نماید. چهره شاخص این جریان در الجزایر، عبدالحمید بن بادیس است که در کنار تلاش های گسترده فردی اقدام به نهادسازی کرد و با تاسیس جمعیت العلماء الجزایر، همکاری همه نخبگان این سرزمین را به سوی اهداف جریان اسلام سیاسی جلب کرد، در اثر فعالیت های سیاسی و فرهنگی این جریان بود که مردم الجزایر دریافتند برای بازگرداندن حیات و سرزندگی به جامعه باید استقلال خود را از فرانسه بازیابند. جبهه آزادی بخش ملی و جنبش استقلال الجزایر در فراهم شدن زمینه های ظهور و بروز خود عمیقا وامدار جریان اسلام سیاسی در الجزایر است.

کلمات کلیدی:

اسلام سیاسی، الجزایر، ابن بادیس، جمعیت العلماء، استعمار فرانسه

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1291994>

